

Aan de Minister voor Natuur en Stikstof,  
Zijne Exellentie,  
Beste Minister Cristianne van der Wal,

Allereerst laat ik U weten mij aan te sluiten bij alle argumenten, die u inmiddels heeft ontvangen, waarom u de jacht op haas en konijn niet moet sluiten. Het herhalen van die argumenten voegt weinig extra toe en kost mij alleen maar nog meer tijd.

Maar er moet mij nu toch echt iets van het hart!

Inmiddels jaag ik al ruim 45 jaar. Dit betekent 45 jaar aan terreinbeheer, tellingen uitvoeren, 's winters bijvoeren, waterputten maken, eendenkorven ophangen, wildakkers maken en onderhouden, bosranden snoeien, reekalveren opsporen in het hoge gras voordat er gemaaid werd, reeën uit strikken halen, kreupele reeën uit hun leiden verlossen, het nog bejaagbare roofwild kort houden, quad- en motorrijders uit het veld sturen, weed-plantages vinden en melden bij de politie, riet maaien, bloemenmengsels zaaien, hoogzitten plaatsen etc. etc. . Altijd in goed overleg met de grondeigenaren en grondgebruikers en vaak tot ongenoegen van mijn ega vanwege alle tijd die daar in gaat zitten. Klagende boeren moest ik te woord staan omdat de varkens de wei weer eens helemaal omgezet hadden en vervolgens maar weer eens 10-tallen nachten gaan zitten om een paar varkens te kunnen schieten in weer en ontij. En ja, als dan het jachtseizoen was aangebroken konden we een paar jachtdagjes organiseren met vrienden om een klein tableau te laten schieten. Want eerlijk gezegd loop ik veel liever met mijn hondjes met de drijvers mee en laat dat schieten gaarne over aan anderen.

Ik zag in mijn begin jaren als jager overal patrijzen maar het schrappen van de patrijs van de wildlijst heeft helemaal niks gebracht. Ik zag grutto's, tureluur en wulp maar niets meer nadat de jacht op de vos 20 jaar geleden even gesloten werd. Ik zag hoe de jacht op de grauwe gans zo'n 25 jaar geleden gesloten werd en wat er vervolgens gebeurde. Nu moeten ik koppelende ganzen schieten en worden er door de WBE gecoördineerde acties tegen ganzen georganiseerd omdat het volledig uit de hand is gelopen. Ik ga over een paar weken weer ganzen tellen omdat dat hoort en waarschijnlijk is mijn telformulier weer te klein om alles op te noteren maar ik begin me serieus af te vragen waarom ik dit allemaal nog doe!

Ik moet tegenwoordig een paar avonden per week gaan zitten om alle loslopende varkens te schieten, ik moet mijn mede-combinanten achter de vodden aanzitten zodat ook zij hun bijdrage aan het zogenaamde populatiebeheer, handhaving o-stand of schadebestrijding leveren. Ik moet exoten bestrijden omdat toen het nog beheersbaar was niet mocht en ik wordt wel degelijk geacht om het volledige vergunde reeafschot voor 100% binnen te halen omdat anders de omliggende TBO's weer gaan klagen.

En ik heb dit al die jaren graag gedaan omdat ik er voldoening uit haal om een zo gevarieerd mogelijke fauna te krijgen in mijn veld, met controleerbare minimale schade voor grondgebruiker en grondeigenaar. Door op tijd te sturen hoeft er namelijk niet aan de noodrem getrokken te worden. Ik doe dit omdat de natuur en alles wat daarin leeft mij facineert en ik nog steeds van mening ben dat ik hieraan een positieve bijdrage kan leveren. Ik doe dit niet om te kunnen schieten maar vind wel dat er verantwoord beheerd veld wat "geoogst" mag worden.

Nou wil het toeval dat mij veld gedeeltelijk in Limburg en gedeeltelijk in Brabant ligt en men acht mij in staat om te weten waar precies die grens ligt. Inmiddels heb ik zelf wel de weg weten te vinden in

de volstrekte willekeur van provinciale machtigingen, vrijstellingen en andersoortige vergunningen. Ik kan mijn mede-combinanten ook nog wel uitleggen waarom die reebok aan generzijde van de akker op dit moment nog niet geschoten mag worden maar wel wanneer hij voorbij die ene graspol loopt. Ik krijg ook nog wel uitgelegd waar hij het beste kan gaan zitten om een varken te schieten, welk wildmerk er in een Limburgs varken en welk merk in een Brabants varken moet, wat voor monsters er in het ene of andere geval genomen moeten worden, of het stuk al dan niet moet worden getoond en onder welk FRS-gebruiker je dat dan vervolgens moet melden. Dit alles staat namelijk als je geluk hebt op de vergunning. Want die hebben we inmiddels een paar!

Maar waarom ik dadelijk na 45 jaar vanaf 15 oktober aan deze zijde van de grens alle hazen moet laten lopen en aan de Brabantse kant dit jaar nog wel wat mag oogsten snap ik echt niet meer. Ik kan en wil het ook helemaal niet meer uitleggen, te meer daar we de laatste paar jaar alsmaar meer hazen zien lopen en in ieder geval aanzienlijk meer dan toen ik voor het eerst in dit Brabants/Limburgse veld kwam.

Maar wat mij nu het meest tegen de borst stuit is dat U als wetgever volstrekt voorbij gaat aan de essentie van de jacht zoals die mij altijd heeft aangesproken: Het beheer en verantwoord oogsten, de weidelijkheidsprincipes respektierend zoals mij tegen die destijds in de cursus maar bovenal door mijn leermeesters zijn ingeprent: "Je schiet geen haas in de pot, zeug met een big of fazant in de boom en je respecteert de schoontijd"! Maar inmiddels voel ik mij meer en meer uitsluitend een uitvoerder van afschot omdat ergens iemand, meestal veel te laat, besloten heeft dat er een bepaalde soort opgeruimd moet worden. Besluiten die louter vanwege juridische of politieke opvattingen worden genomen of worden te niet gedaan. U bent blijkbaar niet meer in staat om een kader te bieden waarbinnen het verantwoord faunabeheer op een consequente en realistische manier kan worden uitgevoerd en waarin de uitvoerders van zo'n beheer voldoende worden beschermd.

Ik ben inmiddels net de 60 jaar gepasseerd maar overweeg nu serieus om na 45 jaar jacht mijn geweren aan de wilgen te hangen omdat ik niet wens te verworden tot uitsluitend een provinciaal dierendoodschieter. "Als van alles moet en niks meer mag", is voor mij de lol er voortaan af.

Inmiddels verneem ik ook van vele mede-lotgenoten dat zij met dezelfde gedachten rondlopen. Mensen met een brok ervaring die zich vele jaren actief hebben ingezet als bestuurder, jachthouder maar bovenal als beheerder van de mooiste jachtvelden in ons land.

Er zullen best mensen zijn die onze plaats gaan innemen maar ik hoop voor hen dat U hen wel een adequate vergoeding gaat geven voor alle tijd en middelen die ook zij geacht worden te gaan steken in het uitvoeren van dit willekeurige landelijk en provinciale beleid.

Maar beter nog, wanneer U tijdig tot andere zinnen komt!

Hoogachtend,

W. van de Laar